

Να βγούμε έξω από την πανεπιστημιακή γυάλα

Να συνδεθούμε με αγώνες της τάξης μας

Το γιατί είναι αναγκαίος ο αγώνας αυτή την περίοδο δεν χρειάζεται και πολύ κόπο για να το εξηγήσεις, ούτε νομίζουμε πως είναι και κάτι, την αναγκαιότητα του οποίου καταλαβαίνουμε μόνο εμείς. Όσοι αντιλαμβάνονται ότι η διαχείριση της κρίσης από την πλευρά του κεφαλαίου και του κράτους έχει στόχο την περαιτέρω υποτίμηση της εργασίας τους και της ζωής τους, αντιλαμβάνονται και τον αγώνα ως μονόδρομο.

Ως μονόδρομο δηλαδή αντιμετωπίζουν και τον αγώνα τους οι καθηγητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αποφάσισαν, μέσω του συνδικαλιστικού τους οργάνου (μετά από πίεση της βάσης), την κήρυξη απεργίας κατά την διάρκεια των πανελλαδικών εξετάσεων (24ωρη απεργία στις 17 Μαΐου και πενθήμερη απεργιακή κινητοποίηση από 20 έως 24) με σκοπό να απαντήσουν στην επίθεση του κράτους. Στους ήδη μειωμένους μισθούς τους έρχονται να προστεθούν η αύξηση των διδακτικών ωρών (με ταυτόχρονη μείωση τουλάχιστον 10.000 θέσεων εργασίας), υποχρεωτικές μεταθέσεις και μετατάξεις σε υπηρεσίες άσχετες με το παιδαγωγικό έργο σε κοντινούς νομούς με σαφή στόχο την συγχώνευση τμημάτων και συνεπώς την αύξηση του αριθμού των μαθητών σε κάθε τάξη. Πριν καν ληφθεί η τελική απόφαση για απεργία η επιστράτευση (η 3^η κατά σειρά μετά την απεργία στο μετρό και στα ναυπηγεία) είναι δεδομένη. Καθετί που μπορεί να φανεί χρήσιμο στην παρεμπόδιση της απεργίας χρησιμοποιείται απροσχημάτιστα από το κράτος και τα καθεστωτικά μέσα, όπως η μέθοδος του «κοινωνικού αυτοματισμού» και η κατασυκοφάντηση της απεργίας με σκοπό την μετάθεση της έντασης στις κοινωνικές ομάδες και την καλλιέργεια ενός απεργοσπαστικού μηχανισμού αποτελούμενου από «αγανακτισμένους» γονείς και εθελοντικές ομάδες επιτήρησης.

Εμείς ως αυτόνομοι φοιτητές και φοιτήτριες που ταυτίζουμε τα συμφέροντά μας με αυτά της εργατικής τάξης επιλέγουμε να σταθούμε δίπλα στους απεργούς καθηγητές αντιλαμβανόμενοι τον αγώνα τους όχι σαν κλαδικό και συντεχνιακό αλλά ως αγώνας όλης της εργατικής τάξης ενάντια στην ποινικοποίηση των αγώνων, την εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης, την απαξίωση της εργασιακής δύναμης και της ζωής. Επιδιώκουμε τη **σύνδεση** και τη **ανάπτυξη** αγώνων και κινημάτων, με περιεχόμενα και μορφές **ανταγωνιστικές** στο υπάρχον, που έχουν τη δυνατότητα να στήσουν **οδοφράγματα** απέναντι στην καπιταλιστική αναδιάρθρωση που φαίνεται να σαρώνει τα πάντα στο πέρασμα της. Επιθυμούμε τη **δημιουργία κοινοτήτων αγώνα** μεταξύ των εκμεταλλευόμενων μακριά από κομματικές ή κρατικές διαμεσολαβήσεις, διαχωρισμούς και ταυτότητες (φοιτητικές και μη), **με ταξικό προσανατολισμό** ενάντια σε αυτούς που κερδοσκοπούν σε βάρος μας. Να ακολουθήσουμε το παράδειγμά τους οργανώνοντας απεργίες και άμεσες δράσεις, καταλαμβάνοντας τους χώρους δουλειάς και τις σχολές μας. **Να μην τους αφήσουμε μόνους απέναντι στο κράτος και τα αφεντικά. Πόλεμο στον πόλεμο.**

